

INHOUD

Voorwoord - En daarom draag ik hoedjes	6	<i>Je hebt een hoofd, dus je kan een hoed dragen</i>	31	<i>Spotlight</i>	115	<i>Do it yourself</i>	144
Inleiding waarom Chapeau lezen?	8	Maar welk hoedje staat je het best?	32	Bekende hoedjesiconen	117	Pompon fascinator	145
<i>Hoed i pedia</i>	11	<i>Bepaal de vorm van je gezicht</i>	32	<i>Isabella Blow</i>	117	Ombé zonneklep	146
Baret	12	En in welke kleur?	36	<i>Carmen Miranda</i>	119	Posh beanie	147
Fedora	14	<i>Welk seizoenstype ben je?</i>	36	<i>Audrey Hepburn</i>	122	<i>Chapeau!</i>	149
Turban	14	Begin met een praktische hoed	51	<i>Gertrude Shilling</i>	125		
Top hat	15	<i>Hat hair?</i> Geen nood!	56	Bekende hoedenontwerpers	128		
Clochehoed	16	Sjaaltjes kunnen ook hoedjes zijn	58	<i>Stephen Jones</i>	128		
Baseballcap	19	HATTITUDE	68	<i>Philip Treacy</i>	132		
Beanie	20	Trouwen!	76	<i>Elvis Pompillo</i>	136		
Shoe hat	21	<i>Inspiratie</i>	83	<i>Christophe Coppens</i>	140		
Floppy hat	21	Fashion bloggers ♥ hoedjes	84				
Newsboy cap en flat cap	23	<i>Annebeth van The Styling Dutchman</i>	84				
Boater hat	24	<i>Kim van Brunette Blogging</i>	87				
Pork pie hat	24	<i>Elien van Dogs & Dresses</i>	88				
Stetson/cowboyhoed	25	<i>Paulien van Polienne</i>	91				
Pillbox hat	26	<i>Sofie van Fashionata</i>	92				
Bolhoed	28	<i>Kim van Absolutely Mrs. K</i>	95				
Fascinator	29	Deborah, hoedenontwerpster	97				
Marie Antoinettehoed	29	van Miss Chickadee Hats					
Cocktailhoedje	30	<i>In het atelier van Deborah</i>	98				
		<i>Hoedjes maken</i>	99				
		<i>Styling</i>	101				
		Films met hoedjes	105				
		Chapeau Mixtape	114				

VOORWOORD

En daarom draag ik hoedjes

Herken je dit: je bent aan het shoppen en spot enkele hoeden bij de accessoires. Je past er eentje, kijkt in de spiegel, maar trekt een onnozel gezicht van zodra je beseft dat mensen je kunnen zien. Alsof je hen wil geruststellen: belachelijk, ik weet het wel, niks voor mij! In die enkele seconden met een hoed op je hoofd, voel je je zelfbewuster dan na een yogales van 90 minuten. Naakt. Je legt je haar weer goed en gaat hoedloos de winkel uit. Honderden keren doorliep ik dat proces. Maar tegelijkertijd fascineerden vrouwen die stijlvol een hoed konden dragen, me mateloos. Alsof ze level 10 bereikt hadden in het fashion spel en ik nog zat aan te modderen in level 4.

Had ik geen kanker gekregen (het klinkt als een cadeau, maar zo zou ik het niet noemen), dan zou ik nu nog steeds geen hoeden dragen. Toen ik door de chemo mijn haar verloor, kon ik drie dingen doen: met een kale kop buitenkomen, een pruik opzetten of sjaaltjes rond mijn hoofd knopen. Kaal, dat paste niet bij mijn look. Ik besloot voor pruiken te gaan en doopte Nicki Minaj en Lady Gaga tot mijn nieuwe haarstijliconen. Van nature (lees: sinds een trip naar de drogist op mijn vijftiende) had ik ros haar. De pruiken die ik online kocht, waren roos en zwart. Liever ANDERS dan anders. Maar ik heb ze nooit gedragen. Ik had geen haar en dat was oké. Pruiken voelden aan alsof ik me moest schamen omdat ik geen haar had. Schaam-haar. Dus koos ik voor sjaals. De eerste keren dat ik een turban droeg, waren een compleet fiasco. Ik bond ze te strak waardoor ik hoofdpijn kreeg of ik bond ze niet strak genoeg zodat de sjaal ging vliegen op een drukke Meir. En oi, mijn knooptechnieken! De eerste dagen leek het alsof ik met een latex badmuts rondliep.

Zo een die je wenkbrauwen naar beneden duwt waardoor je op een bulldog lijkt. Met een badmuts. Maar gaandeweg begon ik te experimenteren. En het leuk te vinden! Een sjaal op je hoofd is zoals kleurrijk haar hebben dat je nooit hoeft te wassen en dat altijd goed ligt. Zalig. En plots heb je opnieuw twee millimeter haar. Je bent zenuwachtig om zonder sjaal buiten te komen. Je voelt dezelfde onzekerheid als wanneer je voor het eerst mét sjaal de straat op ging. Maar nu mis je hem. Je kan je nergens meer achter verstoppen. Je bent 'terug'. Het trouwfeest van een vriendin was een van de eerste coming-outs met haar. Mijn kleed was druk qua print en kleur. Denk: de gezichtstatoeage van het sterrenmeisje op een lang felblauw kleed. Maar mijn nieuwe hoofd paste er niet bij! Veel te sober. Ik leek wel G.I. Jane (G.I. Leen!) die naar het eindejaarsbal ging. Een hoedje moest mij redden...

In mijn fantasie daalde mijn imaginaire beste vriendin en hoedenaficionada Isabella Blow neer uit de hemel om met mij een hoedje te kiezen bij onze goede vriend en hoedenmaker Philip Treacy. In het echt bestelde ik een zwart hoedje met een netje voor uit de Zara e-shop. *Pot-ee-to, po-taa-to*. En hoewel je opvalt met een hoedje, was het voor mij vooral een manier om mezelf af te schermen. Om mezelf te beschermen. En misschien zelfs een beetje te verstoppen. Het klinkt tegenstrijdig – opvallen en verstoppen – maar met een hoedje kan het allemaal. Je houdt mensen op een afstand, maar wordt ook meer spontaan aangesproken. Jaja, hoedjes zijn vaak even complex als de vrouw die ze draagt!

En sinds dan ben ik hoedjes blijven dragen. Omdat het een extra element is dat voor FUN zorgt in mijn garderobe. Maar vooral omdat mensen veel vriendelijker zijn tegen mensen die iets op hun hoofd dragen. Je verschijning haalt toevallige passanten uit hun dagelijkse sleur. De man bij wie je 's ochtends je koffie haalt, begint al breed te lachen wanneer hij je met je roze hoedje ziet binnenkomen. Resultaat? Jij lacht ook en wordt als het ware helemaal goedgemutst (dit is meteen de laatste flauwe hoedenmop die ik zal maken, ik belooft het)!

Een van de dingen waarvan ik het meest spijt heb – naast niet op ballet te zijn geweest en er nu hopenloos te oud en te stijf voor te zijn – is dat ik in mijn prehoedenfase een hoedje van Philip Treacy kon kopen voor enkele honderden euro's (koopje!) en het niet gedaan heb. 'Want ik draag geen hoedjes.' En ik had al schoenen die o zo mooi zijn maar te pijnlijk om te dragen en die nu bijgevolg dienstdoen als boekensteun of pronkstuk op de schouw. Het hoedje zou eenzelfde leven beschoren zijn. Te zot om te kopen dus.

Het was een hoedje uit Treacy's Andy Warhol-collectie van 2003. Nog altijd heb ik hartzeer wanneer ik er toevallig een foto van tegenkom. Oké: wanneer ik 'Philip Treacy Andy Warhol collection' google. Zelfkastijding heet zo iets. Het hoedje was rond met afwisselend zwart en witte cirkels. Als je er te lang naar keek, leek het alsof je erin gezogen werd. À la *Vertigo* van Hitchcock. Maar in hoedjesvorm. Alles is beter in hoedjesvorm.

In dit boek neem ik je mee op de hoedjestrup die ik beleefde. Want de wereld heeft nood aan *crazy hat ladies!* Je hebt een hoofd, dus waar wacht je op? Draag het met trots: zet er een hoedje op.

X
Leen

a.k.a. lenalena
lenalena-est-la.blogspot.com

INLEIDING

Waarom Chapeau lezen?

Dit boek heeft een missie. En wel deze: jou genezen van je cocklafobie. Cocklafobie (de perversen onder jullie zullen zich nu zó betrappt voelen) is de angst voor hoeden. Het bestaat. Het is wijdverspreid. En het is volkomen begrijpelijk.

Een hoed is het meest in het oog springende accessoire. Het is geen ketting die opgaat in de print van je trui of een armband die verlegen van onder je mouw komt piepen. Nee, een hoedje staat trots op je hoofd en kan dus heel *IN YOUR FACE* zijn. Of ongepast. Zoals de Philip Treacy-hoed die Princess Eugenie droeg op de Royal Wedding. Een pracht van een hoed maar... was ik de enige die er een vagina en eierstokken in zag? Geweldig! Al was het waarschijnlijk niet de look die de prinses voor ogen had.

Los van onze angst, worden hoeden nog te vaak geassocieerd met festiviteiten als Royal Ascot, Waregem Koerse, koninklijke aangelegenheden of de *fashion weeks*. Maar aangezien mijn uitnodigingen voor die *events* VOORTDUREND verloren gaan in de post, zou ik dus in principe nooit een hoedje kunnen dragen? *NAAAAH DARLIN!*

Een hoedje kan altijd en overal. En heeft niet iedereen stiekem zin om er eentje te dragen? Want je voelt je met een hoed meteen meer 'af'. Dat weet je zelfs zonder er ooit een gedragen te hebben.

We zien het in onze favoriete tv-series zoals *Mad Men* waar vrouwen én mannen hoeden dragen of in heruitzendingen van *The Nanny* waar Fran het gebrek aan stof aan haar minirok goedmaakt met een hoedje dat altijd perfect bij haar vestjes past. We zijn nostalgisch over de tijd dat mannen en vrouwen zich elke dag opkleedden.

Hoe komt het dan toch dat hoeden de laatste decennia verbannen werden naar de verkleedkoffer op een stoffige zolder? Samen met andere mode-

trends zoals katoenen handschoentjes (gelukkig maar: ooit al je iPhone proberen te bedienen met handschoenen aan?) en korsetten (gelukkig maar: ooit al een overdosis aan chips willen eten met een korset aan?).

Maar hoeden kunnen praktisch zijn! Ze zorgen ervoor dat je langer in je bed kan blijven liggen 's ochtends, want wie zou zijn haar wassen wanneer hij gewoon een hoedje kan opzetten? En vooral: ze beschermen je tegen allerlei weersomstandigheden. Een nepbonten muts in de winter, een fedora in de zomer en een stijlvolle regenhoed wanneer het weer van dat is. De pluchen hoeden waarmee je mensen veel te vaak ziet rondlopen op festivals en voetbalwedstrijden? Die zijn praktisch noch stijlvol. Het moet stoppen. Nog steeds je angst niet overwonnen? Denk dan hieraan: nog geen honderd jaar geleden zouden mensen er nooit aan gedacht hebben om ZONDER hoed de straat op te gaan. Conclusie? De fobie voor iets op je hoofd zit in je hoofd.

Mensen droegen vroeger ALTIJD een hoed op straat. Van straatjongens tot de heren en dames in de hoogste klasse. Je hoed verraadde je status: de hoogte ervan was evenredig aan je plaats in het klassensysteem.

Vanaf de jaren 1960 begon de hoed aan populariteit in te boeten. Mensen hadden steeds vaker een auto en bijgevolg minder nood aan een hoed om zich tegen regen of zon te beschermen. Wanneer je de auto instapte, botste je met je hoed tegen de rand van de deuropening, dus deed je hem liever niet meer aan. Tsssss. Hadden mensen in die tijd de handleiding van hun auto gelezen, zou de modegeschiedenis helemaal anders geweest zijn. Want HALLO: waarvoor dient die hoedenplank?

Maar het kwaad was geschied en de trend van formele naar meer casual kleding zette zich voort. Lange jassen werden vervangen door kortere vesten, stijve hemden mochten al iets losser en sneakers wonnen het van leren herenschoenen. Maar voorwaar: het tij der hoeden keert! Jaren geleden was mijn opa de enige man die ik kende die een hoed droeg. En die de handleiding van zijn auto gelezen had: zijn hoed lag steeds netjes op de hoedenplank.

Street style fotografen als Tommy Ton en The Sartorialist tonen ons tegenwoordig op hun blogs dat de modeweken een FEEST zijn voor hoedjesliefhebbers, met Anna Dello Russo als ongekroonde (maar zelden hoedloze) koningin. En tienerblogger Tavi Gevinson van *Style Rookie* ontketende enkele jaren geleden zelfs een rel toen ze met een GIGANTISCHE strik in haar haren op de eerste rij zat tijdens een modeshow en de mensen achter haar het hele gebeuren door de lusjes in die strik moesten volgen. Inmiddels duiken hoeden en hoofdtooien steeds meer op in modereportages en ook onze eigen Belgische fashion bloggers dragen graag een hoedje.

Maar hoe komt het dat de hoed aan zijn terugkeer bezig is? Was het net zoals bij de Spice Girls-comeback een paar jaar geleden: verveelde de hoed zich, had hij geld nodig en miste hij zijn glorie-tijd? Of hebben we het aan de financiële crisis te danken? Het wordt namelijk gezegd dat wanneer mannen en vrouwen vroeger geen geld hadden om een nieuwe jas, kostuum of mantelpak te kopen, ze hun weinige geld investeerden in een hoed. Omdat zij wisten: een hoed transformeert je hele outfit. Maakt niet uit hoe oud die jas is. Een hoedje blaast hem nieuw leven in. En wat nog meer is: hoeden zijn democratisch. Iedereen kan ze dragen! Dat ultrakorte shortje wil je pas aandoen wanneer je benen gespierd en bruin zijn. Die crop top? Graag, maar je wil buikspieren kweken vooraleer je die uit je kast zal halen. Maar een hoofd is een hoofd. Je hebt er een. Dus kan je een hoed dragen. Inspiratie of hulp nodig? *Chapeau to the rescue!*

Want voor elke gezichtsvorm bestaat de perfecte hoed. Bepaal of je een rond, ovaal, hoekig of hartvormig gezicht hebt en je bent al half op weg. Welke kleur je het best draagt? Ook daar bestaat een antwoord op. Afhankelijk van je huidskleur, ogen en haar behoort je tot een bepaald seizoenstype met elk zijn eigen kleurenpalet. *Et voilà*: je bent klaar voor een hoedje.

Lees het verhaal over mijn favoriete vrouwelijke hoedeniconen en krijg zin om je even onbevreesd en glameus te voelen met een hoedje. Of kijk naar de creaties van enkele ontwerpers – van de Nederlandse Deborah die net begonnen is tot een internationaal gerenommeerde Stephen Jones – en ondervind wat jouw stijl is.

Moet je wennen aan het gevoel iets op je hoofd te dragen? Begin met een sjaal! Wij maakten tutorials die je stap voor stap uitleggen hoe je een simpele haarband knoopt tot hoe je een iets extravagantere faux-hawk kan creëren.

Waarom daarna niet beginnen met een praktisch hoedje? De perfecte manier om je stijlvol tegen allerlei weersomstandigheden te beschermen. En wedden dat je na een tijdje dat hoedje niet meer zal willen afzetten? Dan heb je het hoogste hoedenlevel bereikt: HATTITUDE! Genoeg zelfvertrouwen, maar vooral een grote liefde voor hoedjes als het ultieme accessoire. Het puntje op de i. Dé oppepper voor je humeur.

Maar dit boek is natuurlijk ook voor zij die al JAREN hoeden dragen. Want dit is – mag je dat zelf zeggen? – een FANTASTISCH bladerboek vol inspiratie, tips en geweldig mooie foto's van de fabuleuze Lieselot Dorme. Geef het cadeau aan je cocklafobische vriendinnen! Deel je hoedenliefde! En wie weet krijgt hoedenmaker Stephen Jones wel gelijk wanneer hij zegt: 'Ik denk dat we binnen vijfhonderd jaar zullen terugkijken en denken: was het niet raar dat op het einde van de 20ste en het begin van de 21ste eeuw mensen NIETS op hun hoofd zetten?'

Want het leven is zoveel mooier met een hoedje op je hoofd.

HOED-I-PEDIA

Een hoed uitkiezen is een beetje zoals de juiste levenspartner zoeken. Het is belangrijk dat je weet wat er op de markt is voordat je een keuze maakt. Maar anders dan bij een relatie zal niemand je iets verwijten wanneer je met een hoedje naar buiten gaat, terwijl je thuis nog een tiental andere exemplaren veilig in dozen opgeborgen hebt.

Baret

Parisiennes in een trenchcoat. Met een sigaret in de ene hand en een glas rode wijn in de andere. Op het terras van een bar tabac aan de Seine. Die dragen baretten het best. Maar volgens mij staat echt iedereen met een baret. Omdat ze zo plooibaar zijn. Letterlijk. Je kan ze op verschillende manieren op je hoofd draperen tot je voor jezelf de perfecte positie vindt. In dat opzicht is de baret het witte T-shirt onder de hoedjes: je kan hem op zoveel verschillende manieren dragen, hij past overal bij en iedereen zou er eentje in zijn kast moeten hebben. En hoewel de Pariennes de baret opgeëist hebben als 'hun' hoofddekseel, bestaat deze hoed eigenlijk al van in de middeleeuwen. Hij werd gedragen door de hogere klasse. Nadien ook in het leger. Denk aan Che Guevara! Maar vooral: denk aan Brigitte Bardot.

FEDORA

Of deukhoed. Maar vindt iedereen fedora beter klinken? Afgesproken. Het is de Franse actrice en enfant terrible Sarah Bernhardt die de hoed populair maakte in 1889. In de Amerikaanse adaptatie van het theaterstuk *Fédora* van Victorien Sardou droeg ze namelijk een hoed die sterk lijkt op wat later de fedora genoemd zou worden. De fedora is meestal gemaakt van vilt en heeft een rand die vooraan breder is. Vaak wordt hij afgewerkt met een lint rond de basis van de hoed. En hoewel de fedora populair gemaakt werd door een vrouw, werd hij sindsdien ook veel gedragen door mannen. Denk maar aan Amerikaanse gangsters uit de jaren 1920, Indiana Jones en Humphrey Bogart in *Casablanca*: 'We'll always have Paris'. Zucht.

TURBAN

In het Verre Oosten lopen zowel mannen als vrouwen al eeuwenlang rond met turbans. Maar in onze contreien werden ze rond begin 1900 van onder het stof gehaald door couturier Paul Poiret. Vrouwen droegen op dat moment vaak heel ingewikkelde, grote hoeden. Eerder een soort schotel vol exotische pluimen, bloemen en linten. Turbans waren, door de pluimen en diamanten waarmee ze versierd werden, vaak even luxueus qua uitstraling als de Edwardiaanse hoeden uit die tijd. Maar veel gebruiksvriendelijker. Vrouwen wilden niet meer gevangenzitten onder een hoed. Ze wilden zonder restricties kunnen gaan en staan waar mannen dat ook deden. Het is dus heel passend dat de turban het favoriete hoofddeksel was van feministe en schrijfster Simone de Beauvoir.

De turban inspireerde op zijn beurt dan weer de clochehoed die zo in trek was bij de vrijgevochten flapper girls in de jaren 1920.

Top hat

L'incroyable. Zo werd de top hat genoemd toen dandy's met deze over the top hoed over de straten liepen in het Parijs aan het einde van de 18de eeuw. Enkele decennia later werd de top hat voornamelijk door de hogere klasse gedragen. Straten in het financiële hart van Londen leken door het succes van de top hat wel een landschap van zwarte schoorstenen. Ha, ze zouden allemaal eens moeten weten dat nu vooral goochelaars en Slash top hats dragen. En portiers. Maar wel van chique hotels natuurlijk. Onhandig om op te bergen, zeg je? Daar had een Fransman iets op gevonden: hij vond de plooibare top hat uit. Een hoed met K-Way allures, zeg maar. Omdat de hoed bij het openklappen een herkenbaar geluid maakte, noemden de Fransen hem ook wel le chapeau clacque.